

EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 12.9.2012
COM(2012) 510 final

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG
RÅDET**

En køreplan for oprettelse af en bankunion

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

En køreplan for oprettelse af en bankunion

1. INDLEDNING

I løbet af de seneste fire år har EU reageret konsekvent på den økonomiske og finansielle krise. Den Økonomiske og Monetære Union (ØMU) er blevet forbedret i betydelig grad, og en omfattende dagsorden for finansiel reform er under gennemførelse som følge af de G20-forpligtelser, der blev indgået som reaktion på finanskrisen og for at gøre de finansielle institutioner og markederne mere stabile, konkurrencedygtige og modstandsdygtige¹.

Færdiggørelse af denne reform af EU-lovgivningen er af central betydning, men vil ikke være tilstrækkelig til at afværge de alvorlige trusler mod den finansielle stabilitet i hele Den Økonomiske og Monetære Union. Der er behov for yderligere tiltag for at afværge de specifikke risici inden for euroområdet, hvor sammenlægning af monetære ansvarsområder har ført til tæt økonomisk og finansiel integration og øget risikoen for grænseoverskridende afsmittende virkninger i tilfælde af bankkriser, og for at bryde sammenhængen mellem statsgæld og bankgæld og den onde cirkel, som har ført til, at over 4,5 billioner EUR af skatteydernes penge er blevet brugt til at redde banker i EU. Koordination mellem tilsynsmyndighederne er af afgørende betydning, men krisen har vist, at koordination i sig selv ikke er tilstrækkeligt, navnlig ikke med en fælles valuta, og at der er behov for fælles beslutningstagning. Det er også vigtigt at bremse den stigende risiko for fragmentering af EU's bankmarkeder, som medfører en omfattende underminering af det indre marked for finansielle tjenesteydelser og hindrer effektiv omsætning af pengepolitikken til realøkonomien i hele euroområdet.

Kommissionen har derfor opfordret² til oprettelse af en bankunion for at gøre banksektoren mere solid og genskabe tilliden til euroen som del af en mere langsigtet vision for økonomisk og finanspolitisk integration. Overførsel af banktilsynet til det europæiske plan er en central del af denne proces, som efterfølgende skal kombineres med andre tiltag som f.eks. et fælles system for indskudsbeskyttelse og integreret bankkrisestyring. I rapporten fra formændene for Det Europæiske Råd, Kommissionen, Eurogruppen og Den Europæiske Centralbank (ECB) af 26. juni 2012³ godkendes denne vision. Europa-Parlamentet har for sin del anbefalet skridt i samme retning, f.eks. i rapporten fra juli 2010 om grænseoverskridende krisestyring i banksektoren⁴. Dette blev også bekræftet på euroområdetopmødet den 29. juni 2012⁵.

¹ http://ec.europa.eu/internal_market/finances/policy/map_reform_en.htm.

² http://ec.europa.eu/commission_2010-2014/president/news/archives/2012/06/20120626_speeches_2_en.htm.

³ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/ec/131201.pdf.

⁴ Europa-Parlamentets beslutning af 7. juli 2010 med anbefalinger til Kommissionen om grænseoverskridende krisestyring i banksektoren (2010/2006(INI)).

⁵ "Kommissionen vil om kort tid forelægge forslag til en fælles tilsynsmekanisme på grundlag af artikel 127, stk. 6. Vi anmoder Rådet om at behandle disse forslag som en hastesag inden udgangen af 2012. Når der er oprettet en effektiv fælles tilsynsmekanisme, der omfatter ECB, for bankerne i euroområdet, vil ESM efter en almindelig afgørelse have mulighed for at rekapitalisere bankerne direkte. Dette vil

Sikring af, at banktilsyn og afvikling af banker er underlagt høje standarder i hele euroområdet, vil forsikre borgerne og markederne om, at et fælles, højt regulerings- og tilsynsniveau anvendes konsekvent på alle banker. Hvis bankerne oplever vanskeligheder i fremtiden, skal borgerne føle sig sikre på, at nødlidende banker vil blive omstruktureret eller lukket, og at omkostningerne for skatteyderne minimeres. Dette fremtidige system vil bidrage til at etablere den nødvendige tillid mellem medlemsstaterne, hvilket er en forudsætning for indførelsen af eventuelle finansielle ordninger, som skal beskytte indskyderne og være til støtte for velordnet afvikling af nødlidende banker.

Denne meddelelse ledsager to lovgivningsforslag, som henholdsvis vedrører oprettelse af en fælles tilsynsmekanisme gennem overdragelse af specifikke opgaver vedrørende politikker for tilsyn med kreditinstitutter til ECB og tilpasninger af forordningen om oprettelse af Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA)⁶. Disse lovgivningsforslag udgør et første betydningsfuldt tiltag, som navnlig vil medføre en kvalitativ forbedring af den finansielle stabilitet og tilliden til euroområdet. I denne meddelelse beskrives rammerne for den fælles tilsynsmekanisme og heri angives yderligere arbejde, som er nødvendigt for oprettelse af en bankunion efter disse første forslag.

2. BANKUNIONEN OG DET INDRE MARKED

Det indre marked for finansielle tjenesteydelser er baseret på fælles regler, som sikrer, at banker og andre finansielle institutioner, som i henhold til traktaten frit kan etablere sig og levere tjenesteydelser, er underlagt ensartede regler og effektivt tilsyn i hele EU.

Oprettelse af bankunionen må ikke indebære nogen fare for det indre markedes enhed og integritet, som til stadighed er et af de vigtigste resultater af den europæiske integration. Bankunionen er rent faktisk afhængig af færdiggørelse af det program for omfattende lovgivningsmæssig reform, der er på vej for det indre marked ("det fælles regelsæt").

Det indre marked og bankunionen er således to processer, som styrker hinanden indbyrdes. Indsatsen for at styrke det indre marked skal fortsætte inden for alle de områder, som på nuværende tidspunkt er omfattet af Kommissionens forslag.

Inden for tre områder, som er af specifik relevans for bankunionen, bør dette arbejde desuden fremskyndes, og Europa-Parlamentet og Rådet bør nå til enighed om de relevante forslag inden udgangen af 2012.

- Der er blevet foreslået strengere tilsynskrav for banker. Med sine forslag til bankkapitalkrav ("CRD4")⁷ har Kommissionen iværksat processen for indførelse af nye globale standarder for bankkapital og likviditet. Etableringen af den fælles tilsynsmekanisme bør i princippet ikke kræve omfattende ændringer af forslaget til en forordning og forslaget til et direktiv, om end der i et begrænset antal tilfælde kan være behov for finjustering for at afspejle den nye situation. I de afsluttende faser af CRD4-forhandlingerne vil Kommissionen være særligt opmærksom på at sikre, at de

være underlagt passende betingelser, herunder overholdelse af statsstøtteregler, som bør være institutionsspecifikke eller sektorspecifikke eller dække hele økonomien, og skal formaliseres i et aftalememorandum".

http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/ec/131359.pdf.

⁶ Forordning (EU) nr. 1093/2010.

⁷ http://ec.europa.eu/internal_market/bank/regcapital/new_proposals_en.htm.

tekster, der vedtages, teknisk set er forenelige med forslaget til en forordning om oprettelse af en fælles tilsynsmekanisme, og samarbejde med Europa-Parlamentet og Rådet i den forbindelse. Dette vil navnlig omfatte sikring af, at alle bestemmelser i det foreslåede CRD4-direktiv kan anvendes på nationalt plan såvel som af ECB.

- Nationale indskudsgarantiordningers dækning er allerede blevet forhøjet til et harmoniseret niveau, dvs. 100 000 EUR pr. indskyder og pr. institution, fra og med den 31. december 2010. I juli 2010 foreslog Kommissionen⁸ yderligere tiltag i form af harmonisering og forenkling af beskyttelsen af indskud, hurtigere udbetaling og forbedret finansiering, navnlig gennem forhåndsfinansiering af indskudsgarantiordninger i form af bidrag fra banker og et obligatorisk låneinstrument mellem nationale ordninger inden for visse faste grænser.
- Kommissionens forslag vedrørende genopretnings- og afviklingsredskaber for kriseramte banker, som blev vedtaget den 6. juni 2012⁹, er det sidste i rækken af forslag til foranstaltninger, som skal styrke Europas banksektor og forhindre, at fremtidige finansielle kriser har afsmittende negative virkninger for indskyderne og skatteyderne. For at sikre opretholdelse af den finansielle stabilitet, samtidig med at bankernes aktionærer og kreditorer fuldt ud bærer deres andel af bankernes tab og omkostninger til rekapitalisering, har Kommissionen foreslået et sæt fælles regler og beføjelser. Dette vil hjælpe medlemsstaterne med at forhindre bankkriser i overhovedet at opstå, og hvis de alligevel opstår, med at styre dem bedre og mere effektivt. Det vil blive krævet, at medlemsstaterne opretter en forhåndsfinansieret afviklingsfond, som finansieres ved hjælp af bidrag fra bankerne, og der fastsættes bestemmelser om et obligatorisk låneinstrument mellem nationale ordninger, som også er underlagt klare begrænsninger.

Disse regler vil derfor udgøre et fælles fundament for hele det indre marked, som forslagene vedrørende bankunionen kan bygge på. Det fælles regelsæt er nødvendigt for at sikre stabiliteten og integriteten af EU's indre marked inden for finansielle tjenesteydelser. Det giver et fælles grundlag, som muliggør oprettelse af en bankunion uden risiko for fragmentering af det indre marked. Det er derfor af afgørende betydning, at Europa-Parlamentet og Rådet hurtigt og inden udgangen af året gennemfører de resterende reformer vedrørende kapitalkrav, indskudsgarantiordninger og bankafvikling.

Disse regler skal anvendes på samme måde i hele Unionen ved hjælp af et ensartet og konvergerende tilsyn med kreditinstitutter, som foretages af nationale tilsynsmyndigheder og ECB. Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) spiller en afgørende rolle i forbindelse med denne målsætning, navnlig på grund af de redskaber og beføjelser, som forordningen om oprettelse indeholder bestemmelser om (behandling af overtrædelser af EU-lovgivningen, mægling, bindende tekniske standarder, retningslinjer og henstillinger). Det er derfor af kritisk betydning, at EBA spiller sin rolle fuldt ud ved at etablere et sæt fælles rammer og en fælles tilsynskultur i hele Unionen.

For at undgå forskelle mellem euroområdet og resten af EU bør det fælles regelsæt desuden understøttes ved hjælp af en ensartet tilsynspraksis. Forskelle med hensyn til tilsynshåndbøger og tilsynsfremgangsmåder mellem de medlemsstater, der deltager i den fælles tilsynsmekanisme, og de øvrige medlemsstater indebærer en risiko for fragmentering af det

⁸ http://ec.europa.eu/internal_market/bank/docs/guarantee/200914_en.pdf.

⁹ http://ec.europa.eu/internal_market/bank/crisis_management/index_en.htm.

indre marked, da bankerne kunne udnytte forskellene til tilsynsarbitrage. EBA bør udarbejde en fælles tilsynshåndbog som supplement til det fælles regelsæt.

Foranstaltninger, der vedtages af ECB – f.eks. for at præcisere yderligere, hvordan tilsynet udføres inden for den specifikke tilsynsstruktur, der skabes med den fælles tilsynsmekanisme – skal være i overensstemmelse med det fælles regelsæt, herunder de tekniske standarder, der er fastsat ved de delegerede retsakter, som Europa-Kommissionen har vedtaget. Sluttelig bør det bemærkes, at de forslag, der fremsættes i dag, bevarer den nuværende balance mellem hjem- og værtsmedlemsstaterne, herunder for så vidt angår deltagelse i tilsynskollegier.

Den fælles tilsynsmekanismes konkrete virkninger for EBA's driftsmæssige funktioner vil blive undersøgt yderligere i forbindelse med den kommende gennemgang af de europæiske tilsynsmyndigheders drift, som Kommissionen skal forelægge senest den 2. januar 2014¹⁰. I den forbindelse vil Kommissionen navnlig undersøge, om EBA's rolle med hensyn til stresstest bør styrkes for at undgå, at myndigheden bliver for afhængig af oplysninger og bidrag fra de myndigheder, der har ansvaret for vurderingen af banksektorens reelle modstandsdygtighed i hele Unionen.

Parallelt hermed vil Kommissionen fortsat styrke den finansielle stabilitet og sikre ensartede vilkår i EU's indre marked for bankvirksomhed gennem sin kontrol af statsstøtte og betingelser for støtte til økonomisk tilpasning.

Centrale aktioner

Kommissionen opfordrer Europa-Parlamentet og Rådet til inden udgangen af 2012 at nå til enighed om:

- i) vedtagelse af CRD4-forslagene, således at de finder anvendelse både i hele det indre marked og inden for rammerne af den fælles tilsynsmekanisme*
- ii) Kommissionens forslag til et direktiv om indskudsgarantiordninger*
- iii) forslaget til et direktiv om genopretning og afvikling af banker.*

3. OPRETTELSE AF BANKUNIONEN

Som beskrevet af Kommissionen¹¹ før Det Europæiske Råds møde i juni 2012 og i rapporten fra formændene for Det Europæiske Råd, Kommissionen, Eurogruppen og Den Europæiske Centralbank af 26. juni 2012¹² vil oprettelse af bankunionen kræve en yderligere indsats for at etablere en fælles tilsynsmekanisme, en fælles indskudsgarantiordning og et integreret sæt rammer for krisestyring. Etableringen af den fælles tilsynsmekanisme er et afgørende og betydningsfuldt første skridt.

¹⁰ I henhold til artikel 81 i forordningerne om oprettelse af de europæiske tilsynsmyndigheder [forordning (EU) nr. 1093/2010, forordning (EU) nr. 1094/2010 og forordning (EU) nr. 1095/2010].

¹¹ http://ec.europa.eu/europe2020/banking-union/index_en.htm.

¹² http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/ec/131201.pdf.

3.1. En fælles tilsynsmekanisme

Den fælles tilsynsmekanisme, som Kommissionen foreslår i dag, er baseret på, at specifikke, centrale opgaver vedrørende tilsyn med banker, der er etableret i euroområdet medlemsstater overføres til det europæiske plan. ECB, som bevarer det endelige ansvar, vil udføre sine opgaver inden for rammerne af den fælles tilsynsmekanisme, som skal omfatte ECB og de nationale tilsynsmyndigheder. Denne struktur vil sikre et effektivt og ensartet tilsyn i hele euroområdet, samtidig med at den specifikke knowhow, som de nationale tilsynsmyndigheder har opnået på grundlag af nationale forhold, udnyttes bedst muligt. Dette vil sikre, at tilsynsmyndighederne bevarer et omfattende kendskab til alle nationale og lokale forhold af relevans for finansiell stabilitet. Kommissionen foreslår også en mekanisme, som vil give medlemsstater, som ikke har indført euroen, men gerne vil deltage i den fælles tilsynsmekanisme, mulighed for at arbejde tæt sammen med ECB.

ECB vil under den fælles tilsynsmekanisme få ansvaret for at føre tilsyn med alle banker inden for bankunionen og vil i den forbindelse anvende det fælles regelsæt, der gælder for hele det indre marked. Den seneste tids erfaringer har vist, at problemer, selv i relativt små banker, kan få betydelige negative virkninger for medlemsstaternes finansielle stabilitet. ECB vil derfor fra den første dag få beføjelser til at træffe beslutning om at overtage tilsynet med enhver bank i euroområdet, navnlig hvis banken modtager offentlige tilskud. For alle andre banker vil der ske en automatisk indfasning af ECB's tilsyn: den 1. juli 2013 for de mest betydningsfulde, systemisk vigtige banker i Europa, og den 1. januar 2014 for alle andre banker. Den 1. januar 2014 vil alle banker i euroområdet således være under europæisk tilsyn.

ECB vil blive pålagt centrale specifikke tilsynsopgaver, som er af afgørende betydning for at sikre påvisning af risici, der truer bankernes levedygtighed, og få beføjelser til at kræve, at bankerne træffer de nødvendige afhjælpende foranstaltninger. ECB vil bl.a. være den kompetente myndighed med ansvar for at godkende kreditinstitutter, vurdere kvalificeret deltagelse, sikre overholdelse af mindstekapitalkrav, sikre overholdelse af kapitalkrav på baggrund af kreditinstitutternes risikoprofil ("søjle 2-foranstaltninger"), foretage tilsyn på et konsolideret grundlag og udføre tilsynsopgaver i forbindelse med finansielle konglomerater. ECB vil også sikre overholdelse af bestemmelser om gearing og likviditet, anvende kapitalbuffere og i samarbejde med afviklingsmyndighederne gennemføre tidlige interventionsforanstaltninger, når en bank handler eller er på vej til at handle i strid med kapitalkravene i lovgivningen.

ECB vil få de undersøgelses- og tilsynsbeføjelser, der er nødvendige for at udføre disse opgaver. Der fastsættes bestemmelser om aktiv inddragelse af de nationale tilsynsmyndigheder i den fælles tilsynsmekanisme for at sikre en gnidningsfri og effektiv udarbejdelse og gennemførelse af tilsynsafgørelser samt den nødvendige koordination og informationsstrøm vedrørende emner af både lokal og europæisk betydning med henblik på at sikre finansiell stabilitet i hele Unionen og medlemsstaterne.

Alle opgaver, som ikke eksplicit tillægges ECB, vil fortsat være de nationale tilsynsmyndigheders ansvar. F.eks. vil de nationale tilsynsmyndigheder stadig være ansvarlige for forbrugerbeskyttelse og bekæmpelse af hvidvaskning af penge samt for tilsyn med kreditinstitutter fra tredjelande, som opretter afdelinger eller leverer grænseoverskridende tjenesteydelser i en medlemsstat.

ECB skal have fuldstændig uafhængighed under udførelsen af sine nye tilsynsopgaver, men fuldt ud stå til ansvar for sine handlinger. Kommissionens forslag omfatter en høj grad af

sikring af ansvarligheden, navnlig over for Europa-Parlamentet og Rådet, for at sikre den demokratiske legitimitet. Forslaget fastsætter desuden en række organisatoriske principper for at sikre en klar adskillelse mellem pengepolitik og tilsyn. Dette vil imødegå potentielle konflikter mellem forskellige politiske mål og samtidig muliggøre fuld udnyttelse af synergieffekterne mellem dem. Alle forberedende aktiviteter og gennemførelse af politikker vil derfor blive varetaget af organer og administrative enheder, der ikke har nogen pengepolitiske funktioner, gennem et tilsynsråd, der er etableret under ECB til dette specifikke formål.

Sluttelig vil de foreslåede ændringer af EBA-forordningen sikre, at EBA fortsat kan forfølge sin mission effektivt, for så vidt angår alle medlemsstater. Navnlig vil EBA også udøve de beføjelser og udføre de opgaver, der vedrører ECB. EBA's afstemningsregler vil blive justeret for at sikre, at der fortsat er balance i EBA's beslutningstagningsstrukturer, og at disse er effektive og afspejler holdningerne blandt både de kompetente myndigheder i de medlemsstater, der deltager i den fælles tilsynsmekanisme, og dem, der står uden for, hvorved det indre markeds integritet fuldt ud bevares. Ændringerne af afstemningsreglerne er blevet målrettet mod de områder, hvor EBA træffer bindende afgørelser om anvendelsen af det fælles regelsæt, når myndigheden følger op på retsovertrædelser og bilægger tvister. Inden for andre områder anses de eksisterende proceduremæssige sikkerhedsforanstaltninger for at være tilstrækkelige til at sikre en velafbalanceret og effektiv beslutningstagning inden for disse områder. For eksempel forelægges Kommissionen udkast til tekniske standarder til vedtagelse, og Kommissionen kan beslutte, at den ikke vil godkende dem, eller at den vil ændre dem, navnlig hvis de ikke er i fuld overensstemmelse med de grundlæggende principper for det indre marked for finansielle tjenesteydelser. Sluttelig er der blevet indføjet en revisionsklausul i forslaget til forordning om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010 for navnlig at tage hensyn til en eventuel udvikling i antallet af medlemsstater, som har euroen som valuta, eller hvis kompetente myndigheder har indgået i et tæt samarbejde, og undersøge, om der på baggrund af en sådan udvikling er behov for yderligere justeringer af disse bestemmelser for at sikre, at EBA's afgørelser træffes med henblik på at opretholde og styrke det indre marked for finansielle tjenesteydelser.

Centrale aktioner

Kommissionen opfordrer:

- i) Rådet til hurtigst muligt at overveje og vedtage forslaget til en rådsforordning om overdragelse af specifikke opgaver til ECB i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter under hensyntagen til Europa-Parlamentets udtalelse*
- ii) Europa-Parlamentet og Rådet til hurtigst muligt at overveje og vedtage forslaget til ændring af forordning 1093/2010 om oprettelse af EBA.*

Der bør være nået til enighed om disse to forslag inden udgangen af 2012.

3.2. Den fremtidige styring af bankkriser

Global finansiell integration og EU's indre marked betyder, at banksektoren i visse medlemsstater råder over midler, der er mange gange større end det nationale BNP, hvilket indebærer, at der findes institutioner, der er "for store til at svigte", og "for store til at de kan reddes" under de eksisterende nationale ordninger. På den anden side viser erfaringen, at selv relativt små bankers svigt kan medføre grænseoverskridende systemisk skade. Desuden kan

grænseoverskridende stormløb på bankerne svække de nationale banksystemer i kritisk grad, hvilket forvolder yderligere skade for offentlige låntageres finansielle situation og fremskynder finansielle problemer for begge.

Et styrket tilsyn inden for bankunionen vil bidrage til at forbedre bankernes soliditet. Hvis der alligevel opstår en krise, er det nødvendigt at sikre, at institutionerne kan afvikles på en velordnet måde, og at indskyderne forsikres om, at deres opsparing er sikker.

Kommissionen har på denne baggrund understreget¹³, at en bankunion bør omfatte en mere centraliseret styring af bankkriser. Europa-Parlamentet har også efterlyst fremskridt inden for dette område. Behovet for fælles mekanismer til afvikling af banker og indskudsgarantier blev også nævnt i rapporten fra formændene for Det Europæiske Råd, Kommissionen, Eurogruppen og Den Europæiske Centralbank af 26. juni 2012¹⁴.

Derfor planlægger Kommissionen navnlig at fremsætte forslag til en fælles afviklingsmekanisme, som skal forvalte afviklingen af banker og især koordinere anvendelsen af afviklingsredskaber på banker inden for bankunionen. Denne mekanisme vil være mere effektiv end et netværk af nationale afviklingsmyndigheder, navnlig i tilfælde af svigt med en grænseoverskridende karakter, på grund af behovet for en hurtig og troværdig indsats i tilfælde af bankkriser. Den vil være et naturligt supplement til oprettelsen af en fælles tilsynsmekanisme. Den vil også indebære betydelige stordriftsfordele og forhindre de negative eksterne virkninger, som rent nationale beslutninger kan medføre. Den vil træffe sine beslutninger i overensstemmelse med afviklingsprincipperne i det fælles regelsæt, som følger bedste praksis på internationalt plan, og i fuld overensstemmelse med Unionens statsstøtteregler. Navnlig bør aktionærerne og kreditorerne så vidt muligt bære afviklingsomkostningerne, før der gives ekstern støtte, og den private sektors egne løsninger bør have forrang for brug af skatteydernes penge.

Baseret på en vurdering af myndighedens arbejde kan en sådan fælles afviklingsmekanisme desuden blive pålagt yderligere koordineringsopgaver vedrørende styring af kritesituationer og afviklingsredskaber i banksektoren, jf. rapporten fra formændene for Det Europæiske Råd, Kommissionen, Eurogruppen og Den Europæiske Centralbank fra juni 2012.

Centrale aktioner

Når der er nået til enighed om de foreliggende forslag vedrørende indskudsgarantiordninger samt genopretning og afvikling af banker, vil Kommissionen navnlig fremsætte forslag til en fælles afviklingsmekanisme for banker, som skal koordinere anvendelsen af afviklingsredskaber på banker i bankunionen.

4. DE NÆSTE SKRIDT

Den Europæiske Union har midlerne til at afhjælpe de nuværende svagheder og oprette bankunionen som et betydningsfuldt skridt i retning af en egentlig Økonomisk og Monetær Union.

Kommissionen opfordrer Europa-Parlamentet og Rådet til:

¹³ http://ec.europa.eu/europe2020/banking-union/index_en.htm.

¹⁴ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/ec/131201.pdf.

- at give deres fulde støtte til bankunionen og godkende retningslinjerne og køreplanen i denne meddelelse
- at give højeste prioritet til de foranstaltninger, som er nødvendige for at oprette bankunionen, i lovgivningsprocessen
- så hurtigt som muligt og under alle omstændigheder inden udgangen af året at færdiggøre de foreliggende forslag vedrørende
 - indskudsgarantiordninger
 - indblik i kreditinstitutters aktiviteter og tilsyn med kreditinstitutter og investeringsfirmaer (CRD)
 - tilsynskrav for kreditinstitutter og investeringsfirmaer (CRR)
 - et sæt rammer for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsfirmaer
 - overdragelse af visse opgaver vedrørende tilsyn med kreditinstitutter til ECB
 - ændring af visse bestemmelser i EBA-forordningen.

Med denne meddelelse og de ledsagende lovforslag har Kommissionen reageret hurtigt og ansvarligt på det mandat, som Det Europæiske Råd og stats- og regeringscheferne fra euroområdet gav i slutningen af juni. Nu skal de øvrige institutioner yde deres bidrag for at sikre, at den fælles tilsynsmekanisme oprettes senest den 1. januar 2013.